

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

Østre Landsret, 24. afdeling
Bredgade 59
1260 København

J.nr. 600096
CHA/CFJ/PEH

PROCESSKRIFT 9

(7. december 2016)

i sagen B-3448-14

m.fl.

(v/ advokat Christian Harlang)

mod

Forsvarsministeriet,
Holmens Kanal 42,
1060 København K
*(Kammeradvokaten
v/ advokat Peter Biering)*

Sagsøgtes processkrift J af 1. december 2016 giver, jf. sagsøgenes skrivelse til Østre Landsret af 1. december 2016, anledning til følgende, idet sagsøgenes hidtidige processtof fastholdes i det hele:

Ad side 2 øverste afsnit:

Det må anses for – endnu et – udslag af sagsøgtes ulovlige procesførelse, at Kammeradvokaten giver udtryk for det standpunkt, at Kammeradvokaten, som det var tilfældet i dennes processkrift H af 15. november 2016, ikke som forudsat af Østre Landsret d. 12. oktober 2016, blot afgiver afsluttende bemærkninger, men – decideret – inddrager nyt materiale og nye synspunkter.

Under procesførelsen kan Kammeradvokaten selvsagt ikke gå ud fra, at denne kan afskære sagsøgerne fra at komme til orde i forhold til nyt processtof ved en

sådan teknik, der således helt åbenlyst går ud på i det afsluttende processkrift at udvide sit dokumentationsmateriale.

Kammeradvokaten har selv skabt nødvendigheden af, at sagsøgerne varetager deres interesser over for det nye processtof, og det er ganske utilstedeligt, at Kammeradvokaten på sagsøgtes vegne på denne baggrund beklager sig over, at sagsøgerne ønsker at varetage deres interesser på behørig vis.

Kammeradvokatens fremturen på dette punkt afspejler noget helt generelt ved Statens(Forsvarsministeriet v/ Kammeradvokatens) ulovlige procesførelse, ved dennes diverse forsøgsvisse strukturelt-tekniske kneb.

1. Det sagsøgte ministeriums fortsatte ulovlige procesførelse

Det må konstateres, at sagsøgte fremturer og dette endda på trods af sagens høje alder og på trods af dens alvor.

Østre Landsret er uden tvivl i stand til at gennemskue, at det er det sidste – sagens alvor – for den danske stat, jf. herunder bl.a. højesterets kendelse i UfR 2013.3358H, der forårsager, at der vælges diverse bortledende og beskærende manøvrer i stedet for at overholde kravene til kontradiktorisk samarbejde.

Det må i øvrigt i særlig grad undre, når det tages i betragtning, at sagsøgte ved sin procesførelse siden efteråret 2011 har spildt 5 år af sagens fremdrift og i sine 5 anvendte hovedindsigelser mod sagens behandling i dens substans om ansvaret, i samtlige tilfælde er blevet underkendt ved retsafgørelser og/eller selv har måttet frafalde. Sagsøgte burde også tage ved lære af præmisserne i Landsrettens kendelse af 22. august 2016, jf. UfR 2016.3929Ø, hvori Landsretten bl.a. fastslår følgende:

"Flertallet, s. 200, 2. afsnit

Vi finder i den forbindelse anledning til at bemærke, at det er parterne, der i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige forhandlingsprincip skal tilvejebringe de beviser, som de mener nødvendige for at støtte deres synspunkter i sagen. Landsretten har hverken ret eller pligt til selv at inddrage

yderligere processtof i sagen. Eftersom landsrettens beslutning af 9. november 2015 indebar en imødekommelse af Forsvarsministeriets tilkendegivelse i sagen om at undlade parts- og vidneforklaringer, finder vi ikke grundlag for at omgøre landsrettens beslutning af 9. november 2015 – der gik ud på navnlig at afskære sagsøgerne fra at foretage parts- og vidneafhøringer – således at Forsvarsministeriet gives en anden mulighed for at føre bevis end den, ministeriet har anmodet om.

S. 203, 3. afsnit:

Vi finder i relation til sagens oplysning på ny anledning til at bemærke, at afskæringen af yderligere bevisførelse under delforhandlingen, der er en konsekvens af landsrettens beslutning af 9. november 2015, skete efter Forsvarsministeriets tilkendegivelse under sagens forberedelse. En genoptagelse af sagens forberedelse vedrørende disse spørgsmål vil i lyset af den bevismæssige vurdering af de oplysninger, som landsretten er blevet forelagt under delforhandlingen, ikke tjene noget andet formål, end at give Forsvarsministeriet mulighed for at føre bevis om forhold, som meget vel kunne have haft betydning for spørgsmålet om forældelse, men som ministeriet ikke selv har ønsket skulle indgå i landsrettens vurdering heraf.”

Betydelige bebrejdelser for sin processuelle adfærd er også indeholdt i dissensen, hvori bl. a. følgende er anført:

Dissens, s. 205, 3. afsnit:

Når der henses til det således foreliggende ufuldstændige og til dels bestridte faktuelle grundlag – som ikke er etableret på parternes fælles anmodning eller med parternes senere fælles tilslutning – og når delforhandlingens formål tages i betragtning, finder jeg det ret-test, at landsretten i en sag af den foreliggende, helt særlige karakter ikke under delfor-handlingen tager stilling til spørgsmålet om forældelse af sagsøgernes påstand 1,

Processkrift J indeholder åbenlyse forsøg på overfor den forestående, for sagsøgte nu uundgåelige, realitetsbehandling at udføre procesfordrejning.

2. Ulovlig procesførelse ved forsøgsvis procesfordrejning ved rækkefølgen i udvælgelsen, tilrettelæggelsen og tilskæringen af processtoffet

Retsplejemæssigt er det elementært, at den sædvanlige fremgangsmåde ved tilblivelsen af processtoffet forud for hovedforhandlingen er, at der indledningsvis, eller undervejs under forberedelsen, tages stilling til hvem, der skal afhøres, inden for kredsen af parter og vidner.

Ikke mindst især i en sag af offentligretlig karakter, hvor den ene side(sagsøgte) sidder inde med præsumptivt samt konkret konstateret en mængde oplysninger, er det den kontradiktoriske udveksling af processkrifter og andet materiale, herunder (helt og delvist) fremlæggelse af dokumenter, afgivelse af opfordringer, besvarelse heraf, eventuelt edition, m.v., der er bestemmende for hvilket skriftlige bevismateriale, der foreligger.

Undervejs, eller når dette er afsluttet ved afklaring af omfanget og indholdet af dokumenterne, tages endeligt stilling til, hvem, der skal afhøres.

Om hvad der skal afhøres afhænger i vidt omfang af det skriftlige bevismateriale.

Kammeradvokaten forsøger i sit processkrift J at sammenblende hvem med hvad og hensigten er klart illoyal.

3. Sagsøgtes punkt 6, underpunkt 3) til 7) strider mod elementære retsplejemæssige principper

Ad 3)

Kun for så vidt angår Christian Oldenburg foreligger der en afklaring af det processtof, ud fra hvilket denne afhøring finder sted.

For så vidt angår Søren Gade og Kurt Borgkvist fastholder sagsøgerne, at disse skal afhøres, men det er på nuværende tidspunkt præmaturt at begære en stillingtagen til afhøringen af disse to vidner, idet der ikke foreligger nogen afklaring af processtoffet. Det er evident, at det er Kammeradvokatens processtrategi at etablere en nærmest kvæleskrue forårsaget derved, at man på én og samme tid – fortsat – forsøgsvis mørklægger sagen og – samtidigt – ønsker afskærende beslutninger truffet.

Landsretten anmodes om for så vidt angår Søren Gade og Kurt Borgkvist at afvente parternes indlæg efter at der er sket en klarlæggelse af dokumenterne, der kan anvendes under hovedforhandlingen, således at der gives parterne, herunder sagsøgeren, adgang til at argumentere ud fra disse det pågældende materiale om relevansen af de begærede afhøringer.

Ad 4) og 5)

Hvad de pågældende skal afhøres om er, som tilsvarende ovenfor anført under punkt 3, et anliggende, som må afvente afklaring af det dokumentmæssige m.v. processtof.

Ad 6)

Kammeradvokatens anmodning er baseret på en fuldt gennemskuelig procesfordrejende teknik, der går ud på at etablere kvæleskruen over sagen med hensyn til den tid, der overhovedet er til rådighed, ved på nuværende tidspunkt, hvor processtoffets korpus ikke er afklaret – alligevel – at forsøge at montere en fast ramme i tid.

Kammeradvokatens teknik går så ud på – som den næste etape – efterfølgende at kunne henvise til tidsrammen som grundlag for beskæring af processtof, der måtte dukke op netop som resultat af edition, yderligere aktindsigt og/eller oplysninger m.v., som i øvrigt tilvejebringes.

Sagsøgerne modsætter sig at sådan garrottering af sagen kan finde sted.

På sagens nuværende stadie, hvor væsentlige dele af dens korpus, som et resultat at det sagsøgte Forsvarsministeriums procesførelse er uafklaret, er det ikke alene usagligt, men decideret odiøst, at Kammeradvokaten tillader sig at anmode

om at der nu træffes bestemmelse om: *"Hvor mange retsdage, landsretten anser for nødvendige til gennemførelse af hovedforhandlingen."*

Dette emne blev temmelig indgående drøftet under retsmødet d. 12. oktober d.å., hvor jeg - med reference til erfaring for, hvorledes tilsvarende situationer tidligere har været grebet an ved landsretten - foreslog at sagen (der nu er meget gammel) berammes med en tilstrækkelig rummelighed på 72 retsdage, således at det på en og samme tid opnås, at der vil være tilstrækkelig tid til en ordentlig gennemførelse af sagen (i modsætning til Kammeradvokatens processtrategi) og samtidig ikke sker yderligere forsinkelse med berammelsen for at afvente at processtoffet tilstrækkeligt afklares, hvilket Kammeradvokaten modvirker.

Som nævnt nu allerede for to måneder siden vil det være uhyre problematisk, hvis Kammeradvokatens - fortsatte - manøvre igen-igen betyder forsinkelse på forsinkelse.

Den saglige mulighed, der foreligger, er netop den rummelige berømmelse og at denne nu sker uden unødigt ophold som alternativ til (subsidiært) at berømmelsen afventer processtoffets afklaring efter, at der er taget stilling til edition m.v. og denne edition er fremskaffet med tilstrækkelig tid for sagsøgerne til at foretage de dertil nødvendige bevismæssige og juridiske overvejelser.

At det som fra november 2015 (og tidligere) er ganske gennemskueligt, hvad Kammeradvokaten for Forsvarsministeriet har som usaglige (og dermed for en offentlig myndighed ulovlige) hensigter, gør det endnu mere åbenbart, at landsretten må skære igennem overfor en sådan adfærd fra Forsvarsministeriets side i denne vigtige sag.

Ad 7)

Det er for sagsøgerne ganske påfaldende med hvilken ihærdighed sagsøgte nu på snart tredje måned forsøger at etablere en afskæring i forhold til evt. bevisførelse vedr. CYAN 2 og CYAN 3.

Denne fremgangsmåde efterlader det indtryk, at der muligvis vil kunne fremkomme for sagsøgte belastende dokumentation inden for de kommende uger og/eller måneder netop i forbindelse med CYAN 2 og CYAN 3.

Derfor er det også på nuværende tidspunkt præmaturligt at etablere en negativt afskærende ramme i forhold til evt. bevisførelse vedr. CYAN 2 og CYAN 3, hvor der også befandt sig dansk militær, som kunne have set eller modtaget yderligere indberetninger om mishandling.

Landsretten anmodes om nu at tage stilling til de fremsatte editionsbegæringer i deres helhed.

Yderligere processtof forbeholdes.

København, den 7. december 2016

Christian Harlang

